La încheierea UNEI MARI COMPETIȚII ATLETICE

Aspect din cursa de 80 m.g. din cadrul finalei concursului republican pe echipe reprezentative de regiune.

Foto: T. Stama

Atletismul este considerat, pe bună dreptate, ca un adevărat corolar al sporturilor individuale. Şi totuşi, ori de cîte ori se organizează o competiţie pe echipe ea este foarte bine primită de atleţi, antrenori şi de spectatori. Într-un astfel de concurs întrecerea individualităţilor este supusă intereselor colective ale echipei, iar locurile din clasamentele fiecărei probe devin puncte foarte preţioase, al căror total interesează pe absolut toţi membrii echipei şi pe susporterii ei.

Meciurile de atletism ale diferitelor formaţii, începînd de la cele ale cluburilor şi terminînd cu cele ale echipelor naţionale, au fost şi vor fi întotdeauna urmărite cu tot interesul. Pe de altă parte ele sînt în măsură să arate nivelul atins în dezvoltarea sa de atletismul dintr-un club sau asociaţie sportivă, raion, regiune sau chiar din întreaga ţară.

Deşi în ultimii ani au fost organizate o serie de întîlniri pe echipe, la nivelul regiunilor, totuşi atletismul nostru simţea nevoia unei competiţii mari, de amploare, care să adune la start reprezentativele tuturor regiunilor ţării. Pînă acum noi n-am avut niciodată în calendarul atletic un astfel de concurs.

Din iniţiativa Federaţiei romîne de atletism, anul acesta a fost inaugurată o asemenea competiţie: **concursul republican pe echipe reprezentative de regiuni.** Scopul a fost, înainte de toate, stimularea dezvoltării atletismului în toate regiunile şi pregătirea „terenului" în vederea viitoarelor concursuri republicane de acest gen.

Pentru început acest concurs republican trebuia să oglindească preocuparea care exista din partea activiştilor organizaţiei noastre faţă de traducerea în viaţă a importantelor sarcini trasate de Conferinţa pe ţară a UCFS şi de consfătuirea atletismului de la începutul acestui an.

Selecţionare pe baza indicilor obiectivi, nu din... birou

Organizarea unei asemenea competiţii, inedită pentru atletismul nostru, a format obiectul discuţiilor în cadrul consfătuirilor regionale ale atletismului. În acelaşi timp Consiliul general al UCFS a trasat ca sarcină birourilor consiliilor regionale să se preocupe îndeaproape de pregătirea acestui mare concurs.

La terminarea celor două etape ale competiţiei concluzia generală care se desprinde este aceea că toate consiliile regionale ale UCFS au arătat interes şi preocupare pentru această iniţiativă. Preşedinţii consiliilor regionale au discutat pe larg problemele legate de organizarea acestei competiţii şi au trasat sarcini, la rîndul lor, comisiilor de atletism respective de a se îngriji îndeaproape de formarea şi de pregătirea echipei reprezentative.

S-a constatat însă, în majoritatea cazurilor, că aceste sarcini, o dată trasate, n-au mai fost urmărite cu toată atenţia decît în preziua întrecerilor, cînd — practic — multe din deficienţele constatate nu mai puteau fi remediate.

Spre deosebire de jocurile sportive, unde selecţionarea unei echipe reprezentative se face cu destulă greutate, în atletism — unde există indici obiectivi foarte precişi — problema aceasta poate fi rezolvată cu mai multă uşurinţă. Dar cu o singură condiţie: formarea echipei să nu fie făcută din „birou", aşa cum s-a constatat că au fost selecţionate acum majoritatea formaţiilor regionale.

În mod normal, o asemenea competiţie republicană ar fi trebuit să fie precedată de o susţinută activitate competiţională, la nivelul fiecărei regiuni, la care să participe cît mai mulţi atleţi şi cît mai mulţi antrenori şi profesori de educaţie fizică. În felul acesta atleţii ar fi fost pregătiţi, menţinuţi în activitate, ar fi fost stimulată şi impulsionată dezvoltarea locală a acestui sport, ar fi apărut noi şi noi elemente tinere talentate. În cele din urmă problema selecţionării judicioase a unui lot reprezentativ ar fi fost rezolvată cu mai multă uşurinţă şi în orice caz mai bine.

Procedîndu-se însă la o selecţie din „birou" multe comisii regionale s-au văzut puse în faţa faptului că la anumite probe nici nu aveau pe cine să selecţioneze (regiunea Oltenia n-a prezentat concurenţi la prăjină, Mureş-Autonomă Maghiară — la lungime, Iaşul — la 800 m, Suceava — la lungime şi la triplu, Bucureştiul — la 10.000 m etc.). În alte cazuri, pentru a umple golurile existente, a fost nevoie ca unii din foştii atleţi să fie scoşi de la „naftalină". (Cel mai pregnant exemplu ni-l oferă participarea, la 400 m şi 800, în echipa Maramureşului a fostului atlet Ferdinand Moscovici. Este pilduitoare — fără îndoială — atitudinea acestui vechi atlet de a concura cînd nevoile echipei o cereau, dar ce părere are antrenorul Ferdinand Moscovici de faptul că pînă acum n-a pregătit atleţi tineri, capabili să-i ia locul şi să participe la un asemenea concurs?) Tot ca să umple „goluri" din echipă unii atleţi au fost solicitaţi să participe la mai multe probe. Cele mai clare exemple ni le-a oferit echipa regiunii Bacău, care l-a utilizat, la faza de zonă, pe Gheorghe Maftei în probele de 10.000 m, 3.000 m obstacole şi... 10 km marş. La Constanţa, la finală, un alt membru al acestei echipe, Vasile Florea (component al lotului republican) a participat la 10.000 m, după un sfert de oră la 3.000 m obstacole, iar a doua zi la 5.000 m. Ce părere aveţi despre aceasta, tovarăşi antrenori?

Unele comisii regionale n-au reuşit să alcătuiască echipele cele mai puternice. Aşa se explică de ce au fost înregistrate în concursuri rezultate foarte slabe: 15,00 m la... ciocan (Marin-Galaţi), 34,45 m la suliţă (A. Preda-Ploieşti), 9,76 m la greutate (D. Baicu-Suceava), 42:22,8 pe 10.000 m (M. Donca-Maramureş), 20:09,6 pe 5.000 m (L. Fülöp-Crişana), 5,23 m la lungime (V. Domolescu-Iaşi) la băieţi sau 20,00 m la disc (E. Lefter-Galaţi), 15,1 pe 100 m (A. Turcanu-Suceava) etc. la fete. Sînt numai cîteva „mostre"...

După părerea noastră este de-a dreptul imposibil ca în regiunile respective să nu existe atleţi şi atlete cu rezultate mai bune decît ale celor „selecţionaţi" în echipe. Numai că nimeni nu i-a căutat, nimeni nu s-a îngrijit încă de acum cîteva luni de selecţionarea unui lot al regiunii respective care să fie supus, măcar acesta, unui antrenament metodic şi continuu din care să poată fi alcătuită apoi echipa cea mai bună. Dacă s-ar fi procedat aşa, cu siguranţă că n-am fi asistat la asemenea evoluţii penibile ale unor atleţi. Dar pentru că totuşi aceste „performanţe" au existat, ele arată slaba muncă desfăşurată în regiuni în ceea ce priveşte dezvoltarea atletismului, a lărgirii bazei sale de masă.

Clasamentele — răspunsul la examen

Despre preocuparea pentru dezvoltarea atletismului, despre munca depusă în direcţia îndeplinirii sarcinilor trasate de documentele Conferinţei pe ţară a organizaţiei noastre, vorbesc cel mai bine... clasamentele.

Iată acum un clasament al reprezentativelor de regiuni. El a fost întocmit pe baza rezultatelor înregistrate în etapa de zonă, după formula obişnuită a concursurilor prin corespondenţă (32 p — locul I; 31 p — II;... 1 p — XXXII). Întrucît în desfăşurarea cursei de 10 km marş au existat unele iregularităţi, rezultatele acestei probe n-au fost cuprinse în clasament.

	general	bărbaţi	femei
1. Banat	1425	(878,50	+ 545,50)
2. Cluj	1350,50	(905,50	+ 445)
3. Braşov	1266	(738,50	+ 527,50)
4. Bacău	1230,50	(759,50	+ 471)
5. Crişana	1182	(699	+ 483)
6. Ploieşti	1132	(688,50	+ 443,50)
7. Dobrogea	1029,50	(600	+ 429,50)
8. Iaşi	950	(625	+ 325)
9. Argeş	834	(429	+ 405)
10. Mureş-Autonomă Maghiară	790,25	(455	+ 335,25)
11. Galaţi	704,75	(464	+ 240,75)
12. Hunedoara	627	(485	+ 142)
13. Oltenia	582,50	(316,50	+ 266)
14. Bucureşti	534,50	(402,50	+ 132)
15. Maramureş	529,50	(353,50	+ 176)
16. Suceava	418	(266,50	+ 151,50)

În Capitală, la faza pe zonă au participat echipele reprezentative ale celor 8 raioane. La sfîrşitul întrecerilor a fost stabilit următorul clasament general:

1. Raionul 1 Mai	707
2. Raionul 16 Februarie	542,50
3. Raionul 23 August	426,50
4. Raionul Griviţa Roşie	407,50
5. Raionul V. I. Lenin	358,50
6. Raionul T. Vladimirescu	270
7. Raionul 30 Decembrie	235
8. Raionul N. Bălcescu	232

Este foarte interesant de arătat că în etapa finală a competiţiei, desfăşurată la Constanţa, echipele celor patru regiuni calificate şi-au păstrat întocmai locurile avute la zone, titlul fiind cucerit însă de formaţia **raionului 1 Mai** din Bucureşti:

1. Raionul 1 Mai Buc.	367,50
2. Banat	361
3. Cluj	327
4. Braşov	296,50
5 Bacău	274

Muncă nesatisfăcătoare la cele mai multe secţii de atletism din Capitală

După o luptă foarte strînsă, victoria finală a revenit selecţionatei raionului 1 Mai din Capitală. De fapt n-a fost vorba, nici un moment, de o selecţionată a raionului amintit, pentru simplul motiv că clubul raional Gloria nici măcar nu are o... secţie de atletism. Tot greul luptei sportive l-au dus aşadar atleţii şi atletele clubului Dinamo.

În mod special vom insista asupra întrecerilor din Capitală. Înaintea concursului, toate calculele hîrtiei indicau o victorie facilă a reprezentanţilor raionului 16 Februarie, o selecţionată a atleţilor de la cluburile Ştiinţa şi Steaua. La concurs, însă, toate calculele au fost date peste cap şi marii favoriţi au fost întrecuţi categoric. Cum? Foarte simplu. Din echipa raionului 16 Februarie au lipsit numeroşi atleţi de valoare (**S. Todea, V. Jurcă, Ad. Ionescu, S. Ioan, Ol. Borangic, M. Budan, El. Cosac, M. Diaconescu, R. Ciungan** etc.), fapt care a schimbat complet raportul de forţe în lupta pentru calificare. Ce părere au despre aceste absenţe (cele mai multe nemotivate), antrenorii cluburilor Ştiinţa şi Steaua, consiliile acestor două cluburi? Pe această linie este interesant să arătăm că, în urmă cu cîteva zile, consiliul orăşenesc Bucureşti al UCFS a organizat o şedinţă de analiză a competiţiei, la care au fost invitaţi antrenorii şi responsabilii secţiilor de atletism de la cluburile bucureştene. De la această şedinţă reprezentanţii secţiilor de atletism de la Ştiinţa, Rapid, C.S. Şcolar, S.E.E. I şi II şi Centrul 23 August au strălucit prin... absenţă? De ce?

Întrecerile din Capitală au evidenţiat, o dată în plus, munca insuficientă desfăşurată la cele mai multe secţii de atletism din Bucureşti. Deşi se ştia de foarte mult timp despre această competiţie, deşi era cunoscut scopul ei şi importanţa acordată de forurile noastre sportive, totuşi iată că la acest concurs echipele n-au fost complete sau au avut mulţi atleţi de „umplutură" înscrişi numai ca să poată „ciupi" cîteva puncte. După părerea noastră nu în acest mod trebuia privită această iniţiativă valoroasă pentru atletismul nostru. Dar acolo unde există superficialitate, acolo unde sarcinile sînt tratate cu prea multă uşurinţă, — rezultatele nu pot fi altele. Aceste rezultate nu pot mulţumi pe nici unul dintre activiştii, atleţii şi antrenorii noştri.

Omogenitatea echipelor — sarcină principală

În ceea ce priveşte clasamentul echipelor reprezentative de regiuni el este desigur foarte elocvent. Regiunea Banat, în care lucrurile merg în ultimul timp ceva mai bine în ale atletismului, a cules roadele preocupărilor avute, clasîndu-se pe primul loc între echipele regionale, fiind la un pas de a cuceri victoria şi în etapa finală. Clujul cu o echipă destul de neomogenă n-a putut obţine rezultate corespunzătoare posibilităţilor. De altfel, lipsa de omogenitate a fost una din caracteristicile principale ale fiecărei formaţii prezente în întrecere. Iată încă unul din obiectivele spre care trebuie să-şi îndrepte toată atenţia tehnicienii noştri din regiuni.

Din clasamentele întocmite cu prilejul diferitelor competiţii republicane din ultimii ani, reieşea destul de clar poziţia codaşă a atletismului din unele regiuni ca **Oltenia, Bucureşti, Galaţi, Suceava, Maramureş.** Despre aceasta s-a scris de multe ori şi a făcut subiectul multor şedinţe de analiză. Şi totuşi iată că în regiunile respective s-a făcut încă prea puţin pentru remedierea acestei situaţii. În aceeaşi categorie, a regiunilor slabe, ar fi trebuit să figureze şi **Hunedoara.** În ultimul an însă în această regiune se constată o preocupare mai mare pentru popularizarea şi dezvoltarea atletismului şi primele rezultate obţinute în această acţiune dovedesc că se merge pe un drum bun.

În primăvara acestui an au fost organizate consfătuiri ale atletismului în toate regiunile ţării. Din discuţiile purtate, a reieşit că există mari posibilităţi pentru îmbunătăţirea activităţii atletice. Dar, din cauza muncii de suprafaţă, dusă fără simţ de răspundere, aceste posibilităţi existente în fiecare regiune nu au fost folosite. Şi cea mai bună ocazie de a dovedi acest fapt o constituie înseşi întrecerile recentului concurs republican!...

★

La încheierea acestei competiţii se impune deci o analiză temeinică a situaţiei atletismului în fiecare regiune, pe baza planului de măsuri elaborat în consfătuirea atletismului din luna ianuarie şi în lumina sarcinilor care au reieşit din documentele Conferinţei pe ţară a UCFS.

În calendarul sportiv al anului 1963 concursul republican pe echipe reprezentative de regiuni va figura la un loc de frunte printre întrecerile atleţilor. Pentru a asigura succesul ediţiei viitoare a acestei competiţii va trebui să se acţioneze încă de pe acum — cu toată fermitatea. În această privinţă este de datoria consiliilor regionale ale UCFS să ia măsurile cuvenite unei mai bune reprezentări. Pentru aceasta vor trebui activizate comisiile regionale de atletism, angrenînd în muncă un larg activ obştesc (antrenori, profesori de educaţie fizică şi alţi iubitori ai atletismului). Trebuie să fie întocmite situaţii statistice exacte, la nivelul performanţelor din regiunea respectivă, declanşîndu-se o adevărată bătălie pentru doborîrea actualelor recorduri regionale şi raionale. Trebuie să se acorde toată atenţia în special probelor deficitare. Pentru anul 1963 concursul republican al regiunilor va trebui precedat de o intensă activitate competiţională raională şi regională, în care să fie angrenaţi mult mai mulţi participanţi şi care să ducă, în cele din urmă, la alcătuirea echipei reprezentative a regiunii respective.

Succesul atleţilor noştri la Jocurile Olimpice de la Tokio trebuie asigurat şi pe această cale.

Dorim tuturor deplin succes în această activitate!

ROMEO VILARA

— Hei, aşteaptă-mă şi pe mine! Mă scutur puţin de naftalină şi iau şi eu parte la concurs!

Desen de Neagu Rădulescu